

Człowiek i wilk

Szedł podróżny w wilczurze, zaszedł mu wilk drogę.
„Znaj z odzieży – rzekł człowiek – co jestem, co mogę.”
Wprzód się rozśmiał, rzekł potem człeku wilk ponury:
„Znam, żeś słaby, gdy cudzej potrzebujesz skóry.”